Fizyka Statystyczna i Termodynamika Opracowanie zagadnień do egzaminu

Katarzyna Kosek Patryk Bojarski

20 czerwca 2017

1 Wykład 1

Literatura:

- Termodynamika dla chemików i fizyków R. Hołyst
- Termodynamika fenomenologiczna J. Werle
- Fizyka statystyczna A. Zagórski
- Wykłady z mechaniki statystycznej R. Feynmann

Wielkości ekstensywne: są proporcjonalne do wielkości układu: $S(u) = S(u_1) + S(u_2)$. Przykłady: masa, energia, pęd, moment pędu, liczba cząstek

Wielkości intensywne: są niezależne od wielkości układu, przykłady: prędkość, gęstość, przyśpieszenie, potencjał chemiczny, temperatura

Zmienne:

- układu
- procesu (np. ciepło, praca)

Proces termodynamiczny: quasi-statyczny układ przechodzi przez ciąg stanów równowagi

Proces odwracalny: taki proces, że jeżeli odwrócimy zmianę warunków zewnętrznych to układ wróci do poprzedniego stanu.

Układ termodynamiczny:

- izolowany: $\Delta E = 0, \Delta N = 0$
- zamkniety: $\Delta N = 0$
- otwarty

Zasady termodynamiki

- ${f 0}$ Dla każdego układu termodynamicznego w stanie równowagi istnieje intensywna funkcja stanu ${f heta}$ zwana **temperaturą**, taka że jeżeli jest:
 - w równowadze z II
 - w równowadze z III

to I jest w równowadze z III - przechodniość stanów nierównowagowych termodynamicznych: $\theta_2>\theta_1.$

1 Dla każdego układu termodynamicznego istnieje ekstensywna wielkość zwana energią wewnętrzną $\mathbf U$ będącą sumą wszystkich typów energii w układzie. Ponadto w układach izolowanych U=const.

$$\delta E = \sum_{i} X_{i} d\tilde{x}_{i}$$

Gdzie X_i to zmienna intensywna a \tilde{x}_i to zmienna ekstensywna. U można zmienić poprzez:

- dostarczenie (odebranie) ciepła dQ xt
- dW > 0, dW < 0 praca wykonywana przez układ
- $\bullet~\mathrm{dZ}$ przepływ materii

2 Wykład 2

2 Istnieje intensywna zmienna zwana temperaturą bezwzględną T>0, oraz ekstensywna zmienna S zwana **entropią** TdS=dQ. Entropia układu izolowanego nigdy nie maleje i w stanie równowagi osiąga maksimum zależne od warunków brzegowych

Rysunek 1: Poziomy energetyczne

$$p \exp[-\beta \varepsilon_k]$$

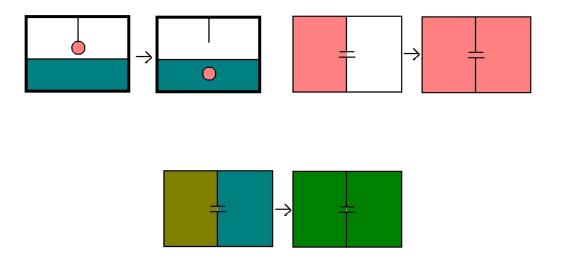
To jest prawdopodobieństwo a

$$\beta = \frac{1}{k_B T}$$

to czynnik Boltzmanowski.

$$dS = dS_e + dS_i$$

To znaczy entropia jest równa $dS_e=\frac{dQ}{T}$ i dS_i - entropii tworzenia w układzie (i - internal, e - external). Dla powyższych procesów nieodwracalnych $dS_i>0$. $dS_i=0$

Rysunek 2: Entropia mieszania

Entropia dla dwóch układów wymieniających ciepło ale nie temperaturę:

$$dS_1 = \frac{dQ_1}{T_1}$$

$$dS_2 = \frac{dQ_2}{T_2}$$

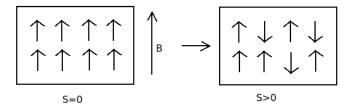
$$0 < dQ_1 = -dQ_2$$

$$dS = dS_1 + dS_2 = \frac{dQ_1}{T_1} + \frac{dQ_2}{T_2} = dQ_2(\frac{1}{T_1} + \frac{1}{T_2})$$

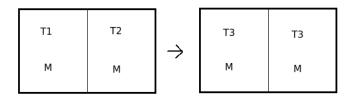
Wiele nieodwracalnych procesów odpowiada za dojście do stanu równowagi.

$$dS = dS_e + dS_i$$
$$S = k_b ln(\Omega)$$

Ω - liczba mikrostanów

Rysunek 3: Chłodzenie magnetyczne

Rysunek 4: Entropia w układzie bez mieszania materii

Transformacja Legendre'a

$$g(f'(x)) = f(f'(x)) - xf'(x)$$

$$U = U(S, V, N)$$

$$dU = TdS - pdV$$

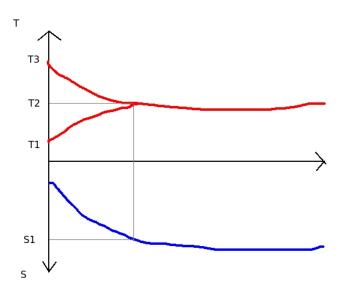
$$T = \left(\frac{\partial U}{\partial S}\right)_{V,N}$$

$$p = \left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_{S,N}$$

$$\frac{\partial^2 U}{\partial U\partial S} = \left(\frac{\partial T}{\partial V}\right)_{S,N}$$

$$\frac{\partial^2 U}{\partial S\partial V} = \left(\frac{\partial p}{\partial S}\right)_{V,N}$$

$$F(T, V, N) = U(S(T), V, N) - S\left(\frac{\partial U}{\partial S}\right)_{V,N}$$

Rysunek 5: Dojście do stanu równowagi

 ${f F}$ - energia swobodna Helmholtza

$$dF=d(U-S\frac{\partial U}{\partial S})=d(U-ST)=TdS-pdV+\mu dN-(TdS+SdT)=-SdT-pdV+\mu dN$$

$$(\frac{dF}{dT})_{V,N}=-S$$

Pochodna jest przy stałych V i N, bo w drugim członie równania na dF jest tak samo.

$$H(S, P, N) = U(S, V(p), N) - U(\frac{\partial U}{\partial V})_{S,N} = U(S, V(p), N) + pV$$

 ${f H}$ - entalpia

$$dH=d(U+pV)=TdS-pdV+\mu dN+pdV+Vdp=TdS+Vdp+\mu dN$$

$$(\frac{\partial H}{\partial S})_{p,N}=T$$

$$(\frac{\partial H}{\partial p})_{S,N}=V$$

$$(\frac{\partial T}{\partial p})_{S,N} = (\frac{\partial V}{\partial S})_{p,N}$$

To wyżej to relacja Maxwella.

$$G(T, P, N) = U - S(\frac{\partial U}{\partial S})_{V,N} - V(\frac{\partial U}{\partial V})_{S,N} = U - TS + pV$$

$$G = H - TS \Rightarrow dG = -SdT + Vdp + +\mu dN$$

$$G = \mu N$$

To wyżej - **prawo Gibbsa - Duhlema G** - entalpia swobodna.

3 Wykład 3

$$U_2(S, V, N) = \lambda U(S, V, N) = U(\lambda S, \lambda V, \lambda N)$$

$$\frac{\partial U}{\partial \lambda}\Big|_{\lambda=1} = TS - pV + \mu N = U(S, V, N)$$

$$U = TS + pV = \mu N \Rightarrow G = \mu N$$

$$dG = -SdT + Vdp + \mu dN$$

Zasada pracy maksymalnej Układ wykonuje pracę kosztem swojego odpowiedniego potencjału termodynamicznego. Praca jest maksymalna dla procesów odwracalnych (tutaj N=const, dN=0, układ zamknięty).

$$dY = dQ + dW$$

I zasada termodynamiki

$$dS = dS^e + dS^i = \frac{dQ}{T} + dS^i \geqslant 0$$

Równanie ciągłości entropii

$$dS \geqslant \frac{dQ}{T}$$

Powyższa równość zachodzi dla $dS^i = 0$, czyli dla procesów odwracalnych.

$$TdS \geqslant dQ$$

Wykorzystując powyższą nierówność i I zasadę termodynamiki:

$$dU\leqslant dW+TdS$$

 ${f dW}$ - praca wykonywana nad układem.

$$dU \leqslant d\widetilde{W} + TdS$$

 $d\widetilde{W} = -dW$ - praca wykonywana przez układ

$$d\widetilde{W} \leqslant TdS - dU$$

gdy
$$dS = 0$$
, to $d\widetilde{W} \leqslant -dU$

Wniosek: przy S=const praca wykonywana jest kosztem energii wewnętrznej

$$F = U - TS$$

Energia swobodna Helmholtza.

$$dF = dU - TdS - SdT = dQ + dW - TdS - SdT$$

Wykorzystując nierówność $dS \geqslant \frac{dQ}{T}$ i $d\widetilde{W} = -dW$

$$dF \leqslant TdS - d\widetilde{W} - TdS - SdT$$

$$dF \leqslant -d\widetilde{W} - SdT$$

$$d\widetilde{W} \leqslant -dF - SdT$$

gdy
$$dT = 0$$
, to $d\widetilde{W} \leqslant -dF$

Wniosek: przy T=const (proces izotermiczny) praca wykonywana jest kosztem energii swobodnej Helmholtza.

$$H = U + pV$$

$$dH = dU + pdV + Vdp = dQ + dW + pdV + Vdp$$

Wykorzystując nierówność $dS\geqslant\frac{dQ}{T}$ i $d\widetilde{W}=-dW$

$$dH\leqslant TdS-d\widetilde{W}+pdV+Vdp$$

gdzie pd V to praca objętościowa $d\widetilde{W}_V$

$$(d\widetilde{W} - d\widetilde{W}_V) \leqslant -dH + TdS + Vdp$$

gdy
$$S=0$$
 i $dp=0$, to $(d\widetilde{W}-d\widetilde{W}_V)\leqslant -dH$

Wniosek: przy S=const i p=const praca nieobjętościowa wykonywana jest kosztem entalpii.

$$G = U - TS + pV$$

Powyżej: entalpia swobodna.

$$dG = dU - TdS - SdT + pdV + Vdp = dQ + dW - TdS - SdT + pdV + Vdp$$

Wykorzystując nierówność $dS\geqslant \frac{dQ}{T}$ i $d\widetilde{W}=-dW$

$$dG\leqslant TdS-d\widetilde{W}-SdT+pdV+Vdp$$

gdzie pdV to praca objętościowa $d\widetilde{W}_V$

$$(d\widetilde{W} - d\widetilde{W}_V) \leq -dG - SdT + Vdp$$

gdy dT = 0 i dp = 0, to

$$(d\widetilde{W} - d\widetilde{W}_V) \leqslant -dG$$

Zasada równowagi termodynamicznej W odpowiednich warunkach narzuconych przez otoczenie, minimum przyjmuje odpowiedni potencjał termodynamiczny.

$$U = U(S, V, N)$$

$$dU = dQ - pdV + \mu dN$$

Korzystając z $dS\geqslant \frac{dQ}{T}$

$$dU \leqslant TdS - pdV + \mu N$$

Przy dS = 0 (S = const), dV = 0 (V = const), dN = 0 N = const:

$$dU \leqslant 0 \Rightarrow U = U_{min}$$

$$F = F(T, V, N)$$

$$dF = dU - TdS - SdT = dQ - pdV - TdS - SdT + \mu dN$$

Korzystając z $dS\geqslant \frac{dQ}{T}$

$$dF \leqslant TdS - pdV - TdS - SdT + \mu dN = -pdV - SdT + \mu dN$$

Przy dV = 0 (V=const), dT = 0 (T=const), dN = 0, (N=const):

$$dF \leqslant 0 \Rightarrow F = F_{min}$$

$$F = U - TS$$

gdy T = 0 to $F_{min} = U_{min}$

$$H = H(S, p, N)$$

$$dH = dU + pdV + Vdp = dQ - pdV + \mu dN + pdV + Vdp$$

Korzystając z $dS\geqslant \frac{dQ}{T}$

$$dH \leqslant TdS + Vdp + \mu dN$$

Przy dS = 0, (S=const), dp = 0 (p=const), dN = 0 (N=const):

$$dH \leqslant 0 \Rightarrow H = H_{min}$$

$$H = U + pV$$
 gdy $p = 0$ to $H_{min} = U_{min}$

$$G = G(T, p, N)$$

 $dG = dU - TdS - SdT + pdV + Vdp = dQ - pdV + \mu dN - TdS - SdT + pdV + Vdp$ Korzystając z $dS \geqslant \frac{dQ}{T}$

$$dG \leq TdS = \mu dN - TdS - SdT + Vdp = -SdT + Vdp + \mu dN$$

Przy dT = 0, (T=const), dp = 0 (p=const), dN = 0 (N=const):

$$dG \leqslant 0 \Rightarrow G = G_{min}$$

G = U - TS + pV, gdy T, p = 0 to $G_{min} = U_{min}$

$$dU = dW + dQ$$

(przy N=const)

$$dU = -pdV + dQ$$
$$dU = dQ$$

(przy V=const - przemiana izochoryczna)

$$\left(\frac{\Delta U}{\Delta T}\right)_V = \left(\frac{\Delta Q}{\Delta T}\right) = C_v$$

$$H = U + pV$$

$$dH = dU + pdV + Vdp = dQ - pdV + pdV + Vdp = dQ + Vdp$$

$$dH = dQ$$

(p=const, przemiana izobaryczna)

$$(\frac{dH}{dT})_p = C_p \Rightarrow \int_{Q_p}^{Q_p} dQ = \int_{H_n}^{H_k} dH \Rightarrow Q_k - Q_p = H_k - H_p$$

Entalpia jest funkcją stanu więc H_k i H_p nie zależą od drogi $\Rightarrow Q_k$ i Q_p również nie zależą od drogi.

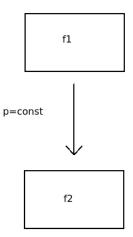
$$C + \frac{1}{2}O_2 \longrightarrow CO$$

$$CO + \frac{1}{2}_2 \longrightarrow CO_2$$

$$C + O_2 \longrightarrow CO_2$$

$$Q_S^{(1)} + Q_S^{(2)} = Q_S^{(3)}$$

Powyżej: **prawo Hessa**.

Rysunek 6: Prawo Kirchoffa

4 Wykład 4

Prawo Kirchoffa Rozpatrzmy spalanie, topnienie, wrzenie bądź sublimację:

$$Q = H_2 - H_1$$

Powyżej: ciepło przemiany fazowej.

$$(\frac{\partial Q}{\partial T})_p = (\frac{\partial H_2}{\partial T})_p - (\frac{\partial H_1}{\partial T})_p$$

 $(\frac{\partial H_2}{\partial T})_p$ - ciepło właściwe w fazie 1 $(\frac{\partial H_1}{\partial T})_p$ - ciepło właściwe w fazie 2

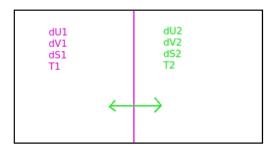
Ciepło parowania wody w temperaturze 100^0C , pod ciśnieniem 1013hPa wynosi $Q^p=2253\frac{J}{g}$, ciepło właściwe pary wynosi $C_p^c=4,187\frac{J}{gK}$, a ciepło właściwe cieczy wynosi $C_p^c=4,18\frac{J}{gK}$. Ile będzie wynosiło ciepło parowania w 80^0C ?

Stabilność układów termodynamicznych

$$dS = dS_1 + dS_2$$

$$V = V_1 + V_2 \Rightarrow dV_1 = -dV_2$$

$$U = U_1 + U_2 \Rightarrow dU_1 = -dU_2$$

Rysunek 7: Stabilność układów termodynamicznych

$$T_1 dS_1 + T_2 dS_2 = 0$$

Powyższe równanie wynika z dQ=TdS

$$T_1 dS_1 + T_2 dS_2 = 0 \Rightarrow dS_1 (T_1 - T_2) = 0 \Rightarrow T_1 = T_2$$
 (1)

Rozwijamy dS w szereg Taylora względem zmiennych dV i dU:

$$dS = dS_1 + dS_2 = (\frac{\partial S_1}{\partial U_1})dU_1 + \frac{1}{2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1^2})dU_1^2 + \frac{\partial S_1}{\partial V_1}dV_1 + \frac{1}{2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial V_1^2})(dV_1)^2 + \frac{1}{2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_2}{\partial U_2})dU_1 + \frac{1}{2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_2^2})dU_1 + \frac{1}{2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1\partial V_1})(dV_1)^2 + \frac{1}{2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_2}{\partial U_2})dU_1 + \frac{1}{2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1\partial V_1})(dV_1)^2 + \frac{1}{2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_2}{\partial U_2}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_2}{\partial U_1\partial V_1}(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_2}{\partial U_1\partial V_1}(\frac{\partial S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_1}{\partial U_1\partial V_1}(\frac{\partial S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_2}{\partial U_1\partial V_1}(\frac{\partial S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_1}{\partial U_1\partial V_1}(\frac{\partial S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1 + \frac{\partial S_1}{\partial U_1\partial V_1}(\frac{\partial S_1}{\partial U_1\partial V_1})dU_1dV_1$$

Przyjmujemy ża dla dV_1 i dV_2 jest równe zeru: $V_1, V_2 = const$

$$dS = \left(\frac{\partial S_1}{\partial U_1}\right) dU_1 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 S_1}{\partial U_1^2}\right) dU_1^2 + \left(\frac{\partial S_2}{\partial U_2}\right) dU_1 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 S_2}{\partial U_2^2}\right) dU_2^2 \leqslant 0 \tag{4}$$

$$dS = \left(\frac{1}{T_1}\right)dU_1 + \frac{1}{2}\left(\frac{\partial(\frac{1}{T})}{\partial U_1^2}\right)dU_1^2 + \frac{1}{2}\left(\frac{\partial(\frac{1}{T})}{\partial U_2^2}\right)dU_2^2$$
 (5)

Tu jest jakieś równianie którego nie mogę rozczytać. Wykorzystując (1):

$$dS = \frac{1}{2} \frac{\partial (\frac{1}{T})}{\partial U_1} (dU_1)^2 + \frac{1}{2} \frac{\partial (\frac{1}{T})}{\partial U_2} (dU_2)^2 \leqslant 0 \tag{6}$$

Dla obu przypadków $(T_1, U_1), (T_2, U_2)$ otrzymujemy:

$$\frac{\partial}{\partial u}(\frac{1}{T}) = \frac{-1}{T^2} \frac{\partial T}{\partial U} \tag{7}$$

$$\frac{\frac{1}{T}}{\partial U} = \frac{\frac{\partial T}{\partial U}}{T^2} \leqslant 0 | *T^2 \Rightarrow \frac{\partial T}{\partial U} \geqslant 0 \Rightarrow \frac{1}{\frac{\partial T}{\partial U}} \geqslant 0$$
 (8)

$$(\frac{\partial U}{\partial T})_V \geqslant 0 \Rightarrow C_V \geqslant 0$$
 (9)

Licząc pierwsze wyrazy szeregu Taylora dla dS ze zmiennymi dV i dU oraz podstawiając poprzednio policzone zależności otrzymano:

$$dS = \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2}\right) dU_1 + dV_1 \left[\left(\frac{\partial S_1}{\partial V_1}\right)_{U_1} - \left(\frac{\partial S_2}{\partial V_1}\right)_{U_2}\right] \leqslant 0 \tag{10}$$

i

$$\left(\frac{\partial S}{\partial U}\right)_U = \frac{p}{T} \tag{11}$$

$$dS = \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2}\right)dU_1 + \left(\frac{p_1}{T_1} - \frac{p_2}{T_2}\right)dV_1 \tag{12}$$

$$dS = \frac{dQ}{T} = \frac{dU + pdV}{T} = dU \cdot \frac{1}{T} + dV \cdot \frac{p}{T}$$
 (13)

Z czego wynika:

$$p_1 = p_2 \tag{14}$$

Przyjmujemy że dU_1 i dU_2 jest równe zeru.

$$dS = \left(\frac{\partial S_1}{\partial V_1}\right) dV_1 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 S_1}{\partial V_1^2}\right) (dV_1)^2 + \left(\frac{\partial S_2}{\partial V_2}\right) dV_2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 S_2}{\partial V_2^2}\right) (dV_2)^2 \leqslant 0 \tag{15}$$

$$dS = \left(\frac{p_1}{T_1} - \frac{p_2}{T_2}\right)dV_1 + \frac{1}{2}\left(\frac{\partial^2 S_1}{\partial V_1^2}\right)(dV_1)^2 + \frac{1}{2}\left(\frac{\partial^2 S_2}{\partial V_2^2}\right)(dV_2)^2 \leqslant 0 \tag{16}$$

Wykorzystując równania 1 i 14 otrzymano:

$$dS = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 S_1}{\partial V_1^2}\right) (dV_1)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 S_2}{\partial V_2^2}\right) (dV_2)^2 \tag{17}$$

$$\left(\frac{\partial^2 S}{\partial V^2}\right)_U = \left(\frac{\partial \left(\frac{p}{T}\right)}{\partial V}\right)_E \leqslant 0 \tag{18}$$

$$pV = nRT \Rightarrow \frac{p}{T} = \frac{nR}{V}$$
 (19)

$$\left(\frac{\partial}{\partial V}\left(\frac{nR}{V}\right)\right)_{U} = -\frac{nR}{V^{2}} \leqslant 0 \Rightarrow nR \geqslant 0$$
 (20)

Wykorzystajmy teraz sytuację, w której ani dV, ani dU nie jest równe zeru. Do tego wykorzystamy funkcje kwadratową, a za zmienne przyjmujemy dV i dU.

$$\left(\frac{\partial^2 S}{\partial U^2}\right)(dU)^2 + \left(\frac{\partial^2 S}{\partial V^2}\right)(dV)^2 + \left(\frac{\partial^2 S}{\partial U \partial V}\right)dUdV \leqslant 0 \tag{21}$$

$$ax^2 + by^2 + cxy \leqslant 0 \tag{22}$$

$$a \leqslant 0 \tag{23}$$

$$b \leqslant 0 \tag{24}$$

$$\Delta_x = c^2 y^2 - 4aby^2 < 0 \Rightarrow c^2 - 4ab < 0 \tag{25}$$

$$\left(\frac{\partial^2 S}{\partial U \partial V}\right) - 4 \cdot \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 S}{\partial U^2}\right)_V \cdot \frac{1}{2} \left(\frac{\partial^2 S}{\partial V^2}\right) < 0 \tag{26}$$

$$\left(\frac{\partial(\frac{1}{T})}{\partial V}\right)^2 < \frac{\partial(\frac{1}{T})}{\partial U} \cdot \frac{\partial(\frac{p}{T})}{\partial V} \tag{27}$$

$$\begin{vmatrix} \frac{\partial^2 S}{\partial U^2} & \frac{\partial^2 S}{\partial U \partial V} \\ \frac{\partial^2 S}{\partial U \partial V} & \frac{\partial^2 S}{\partial V^2} \end{vmatrix} \geqslant 0 \tag{28}$$

5 Wykład 5

$$U(S, V, N) = U_{min} \tag{29}$$

$$F(T, V, N) = F_{min} \tag{30}$$

$$H(S, p, N) = H_{min} \tag{31}$$

$$G(T, p, N) = G_{min} \tag{32}$$

$$\frac{\partial^2 F}{\partial V^2} \geqslant 0 \tag{33}$$

$$\frac{\partial^2 F}{\partial T^2} \geqslant 0 \tag{34}$$

$$\frac{\partial^2 F}{\partial N^2} \geqslant 0 \tag{35}$$

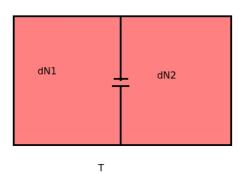
Gdyż druga pochodna dodatnia przy minimum funkcji (analiza matematyczna)

$$dN_1 = -dN_2 (36)$$

$$dF = dF_1 + dF_2 = \frac{\partial F_1}{\partial N_1} dN_1 + \frac{1}{2} \frac{\partial^2 F_1}{\partial N_1^2} (dN_1)^2 + \frac{\partial F_2}{\partial N_2} dN_2 + \frac{1}{2} \frac{\partial^2 F_2}{\partial N_2^2} (dN_2)^2$$
(37)

$$dF \geqslant 0 \tag{38}$$

$$dF = \mu_1 dN_1 - \mu_2 dN_2 \Rightarrow \mu_1 = \mu_2 \tag{39}$$

Rysunek 8: Energia swobodna a liczba cząstek przy stałej temperaturze

Gdyż pierwszy człon rozwinięcia Taylora musi się zerować

$$\mu = \mu(T, p, \frac{N}{V}) = \mu(T, p, P) \tag{40}$$

$$G = \mu N \tag{41}$$

$$\frac{\partial G}{\partial N} = \mu \tag{42}$$

Reguła Gibbsa Reakcje chemiczne:

$$2H_2 + O_2 \rightleftharpoons 2H_2O \tag{43}$$

Stała postępu reakcji (λ - stała ekstensywna) - liczba wszystkich elementów procesów w skali molekularnej

$$dN_{H_2} = -2d\lambda, dN_{O_2} = -d\lambda, dN_{H_2O} = +2d\lambda \tag{44}$$

$$dG = dG_{H_2} + dG_{O_2} + dG_{H_2O} = \mu_{H_2} dN_{H_2} + \mu_{O_2} dN_{O_2} + \mu_{H_2O} dN_{H_2O} = (-2\mu_{H_2} - \mu_{O_2} + 2\mu_{H_2o})d\lambda$$

$$(45)$$

$$dG \geqslant 0 \tag{46}$$

jeżeli G jest w stanie równowagi (przyjmuje minimum). Warunkiem równowagi chemicznej jest:

$$-2\mu_{H_2} - \mu_{O_2} + 2\mu_{H_2O} = 0 (47)$$

Potencjał chemiczny zmienia się podczas reakcji. ${\bf R}$ - liczba reakcji w układzie.

$$\lambda^{(k)}, k = 1, 2, 3..., R \tag{48}$$

$$\partial N_1 = \sum_{k=1}^R v_i^{(k)} d\lambda^{(k)} \tag{49}$$

 $\boldsymbol{v}_{I}^{(k)}$ - współczynnik stechiometryczny związku iw czasie reakcji k

$$dG = Vdp - SdT + \sum_{i=1}^{I} dN_i \mu_i$$
(50)

gdzie ${\cal I}$ to liczba związków chemicznych

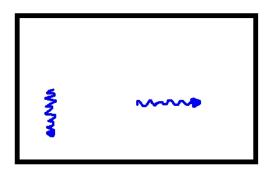
$$dG = Vdp - SdT + \sum_{i=1}^{I} (\sum_{k=1}^{R} v_i^{(k)} d\lambda^{(k)}) \mu_i = Vdp - SdT + \sum_{k=1}^{R} d\lambda^{(k)} \sum_{i=1}^{I} \mu_i v_i^{(k)} \ge 0$$
(51)

Druga suma na końcu 51 jest równa zeru gdy występuje równowaga chemiczna.

Dla quasi-cząstek, które rozpadają sie bez praw zachowania:

$$\varepsilon_i = \hbar \nu_i, T \tag{52}$$

Przykłady quasi-cząstek: foton, fonon(kwant pola sprężystości), magnenon(kwant uporządkowania magnetycznego).

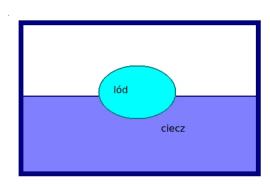

Rysunek 9: Quasi-cząstki

$$0 \leqslant dG = \sum_{i} dN_i \mu_i \tag{53}$$

Jeżeli dN_i jest dowolne, to $\mu_i=0$

$$\begin{cases}
G(T, p, N) = \mu N \\
\frac{\partial G}{\partial N} = \mu \\
G = G_{min}
\end{cases} \Rightarrow \frac{\partial^2 G}{\partial N^2} = \frac{\partial \mu}{\partial N} \geqslant 0$$
(54)

Rysunek 10: Termodynamika przejść fazowych

Termodynamika przejść fazowych

$$\mu_{lod} = \mu_{ciecz} \tag{55}$$

P różnych faz w równowadze. $P \geqslant 1$ B różnych związków $(H_2O, NaCl)$

 $\mu_a^{(b)}$ - potencjał chemiczny związku aw fazie b

$$\mu_{1}^{(1)} = \mu_{1}^{(2)} = \mu_{1}^{(3)} = \dots = \mu_{1}^{(P)}$$

$$\mu_{2}^{(1)} = \mu_{2}^{(2)} = \mu_{2}^{(3)} = \dots = \mu_{2}^{(P)}$$

$$\vdots$$

$$\mu_{B}^{(1)} = \mu_{B}^{(2)} = \mu_{B}^{(3)} = \dots = \mu_{B}^{(P)}$$
(56)

 $(P-1)\dot{B}$ równań - więzy na potencjały chemiczne Zmienne swobodne
(argumenty $\mu_a^{(b)}=\mu_a^{(b)}(T,p,p_a^{(b)},p_{a'}^{(b)},p_{a''}^{(b)},\ldots))$
 $C_a^{(b)}$ - koncentracja związku aw fazie
 b

$$\sum_{a} C_a^{(b)} = 1 \tag{57}$$

$$Z = 2 + (B - 1) \cdot P \tag{58}$$

Zmienne swobodne

$$f = 2 + (B-1)P - (P-1)B = 2 + B - P$$
(59)

Reguła faz Gibbsa

$$f = 2 + B - P - R \tag{60}$$

dla R reakcji chemicznych.

Klasyfikacja przejść fazowych: Przejście fazowe jest n-tego rzędu jeśli w procesie przejścia fazowego wszystkie pochodne potencjału chemicznego G rzędu n-1 są ciągłe, a przynajmniej jedna pochodna rzędu n jest nieciągła.

6 Wykład 6

$$dG = -SdT + Vdp + \mu dN \tag{61}$$

Jeżeli $(\frac{\partial G}{\partial T})_{p,N}$ jest nieciagła to S też jest nieciągłe. Entropia kryształu jest mniejsza (skokowo) niż entropia cieczy.

$$S_{cieczy} = S_{krysztau} + \Delta S = \frac{Q_{topnienia}}{T}$$
 (62)

Jeżeli ciepło przemiany fazowej jest różne od zera to przejście fazowe jest **pierw-szego rzędu**.

Jeżeli $(\frac{\partial G}{\partial p})_{T,N}$ jest nieciągła to Vrównież jest nieciągłe.

Objętość kryształu jest mniejsza (skokowo) niż objętość cieczy.

$$V_{cieczy} = V_{krysztau} + \Delta V \tag{63}$$

Jeżeli różnica objętości podczas przemiany fazowej jest różna od zera to przejście fazowe jest **pierwszego rzędu**. Jeżeli $(\frac{\partial^2 G}{\partial S^2})_{p,N}$ jest nieciągła to $\frac{\partial S}{\partial T}$ też jest nieciągła.

$$dS = \frac{dQ}{T} \Rightarrow \frac{dS}{dT} = \frac{\frac{dQ}{dT}}{T} = \frac{C_p}{T}$$
 (64)

Jeżeli C_p jest różne dla przejść fazowych, to przejście jest to przejście fazowe **drugiego rzędu**.

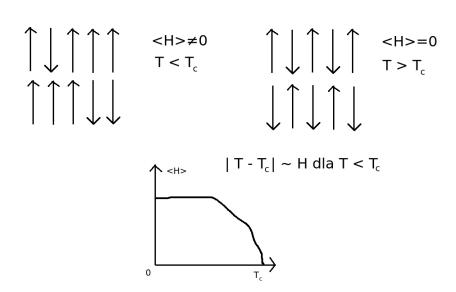
III zasada termodynamiki

$$S(T \to 0K) \approx 0 \tag{65}$$

dokładniej: $S \approx k_B ln(I)$ i I jest bardzo małe

$$S = k_B ln(\Omega) \tag{66}$$

 Ω - liczba możliwych mikrostanów. Gdy $T\to 0K,$ to $< U>\to < U_min>$ (minimum globalne). Krotność degeneracji $< U_{min}>$ odpowiada kilku stanom układu.

Rysunek 11: Przykład dla przejść fazowych - ferromagnetyk

Z III zasady termodynamiki wynika ze temperatura 0K nie może zostać osiągnięta za pomocą skończonej liczby cyklów termodynamicznych. Ponadto:

$$C_p, C_v \xrightarrow{T_k \to 0K} 0 \tag{67}$$

Prawo Clausius'a-Clapeyron'a (dla przejść fazowych pierwszego rodzaju)

$$d\mu = \frac{-SdT + Vdp}{N} \tag{68}$$

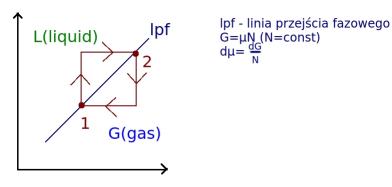
$$\mu_L(T, p) = \mu_G(T, p) \tag{69}$$

$$d\mu_L = d\mu \tag{70}$$

$$-S_L dT + V_L dp = -S_G dT + V_G dp (71)$$

$$\underbrace{(S_G - S_L)dT}_{\underbrace{Q_p}_{\overline{T}}} = \underbrace{(V_G - V_L)dp}_{\Delta V}$$
(72)

$$\frac{Q_p}{T}dT = \Delta V dp \Rightarrow (\frac{dp}{dT})_{cpf} = \frac{Q_p}{\Delta V T} \text{ lpf.}$$
 (73)

Rysunek 12: Prawo Clausiusa - Clapeyrona

FIZYKA STATYSTYCZNA Przestrzeń fazowa Ω

$$\Omega = \{ \lceil \vec{r_1}, \vec{p_1}, ..., \vec{r_N}, \vec{p_N} \rceil \}$$

$$(74)$$

Zbiór wektorów 6N - wymiarowych.

$$\uparrow\uparrow\uparrow\downarrow\downarrow\uparrow\downarrow\downarrow \tag{75}$$

Momenty magnetyczne $\Omega=\underbrace{\{\lceil 1,1,1,-1-1,1,-1,-1\rceil\}}_{N},$ $d\Gamma$ - unormowane elementy przestrzeni fazowej.

$$d\Gamma = \frac{d^3 r_1 d^3 p_1 \dots d^3 r_N d^3 p_N}{N! \cdot \hbar^{3N}}$$
 (76)

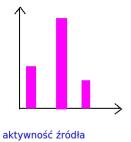
Wielkości makroskopowe są średnimi po czasie (trajektorii) wielkości makroskopowych.

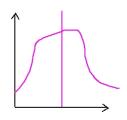
$$\langle f(t) \rangle_t = \langle f \rangle_p \tag{77}$$

7 Wykład 7

3 zespoły statystyczne

 $\bf Zespół \, statystyczny \,\,$ to zbiór kopii tego samego układu w różnych mikrostanach, a tym samym makrostanem.

Rozkład Poissona XD

Rysunek 13: Prawo Clausiusa - Clapeyrona

Wyróżniamy 3 zespoły statystyczne:

• Układ izolowany: zespół mikrokanoniczny

$$N, E, V = const (78)$$

• Układ zamknięty: zespół kanoniczny

$$N, V = const (79)$$

 \bullet Układ otwarty: zespół makrokanoniczny zespół statystyczny \longleftrightarrow statystyczny rozkład prawdopodobieństwa $\ensuremath{}$ (80)

Dla zespołu mikrokanonicznego:

$$P(\Omega) = \frac{1}{\Delta\Gamma} \tag{81}$$

Gdzie Ω to przestrzeń fazowa opisująca mikrostany a $\Delta\Gamma$ to objętość dozwolonej przestrzeni fazowejht

$$S = k_B ln(\Delta\Gamma) \tag{82}$$

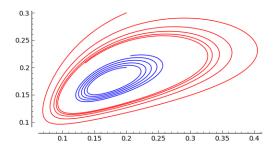
Przykład: oscylator harmoniczny

$$H = \frac{p^2}{2m} + \frac{m\omega^2 x^2}{2} \tag{83}$$

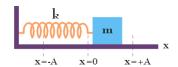
$$x = x_0 sin(\omega t) \tag{84}$$

$$p = p_0 cos(\omega t) \tag{85}$$

 $\Delta\Gamma$ to pole tego kształtu.

Rysunek 14: Przestrzeń fazowa oscylatora harmonicznego

Rysunek 15: Oscylator harmoniczny

$$\sum_{elipsy} = \pi x_0 p_0 \tag{86}$$

$$E = \frac{kx_0^2}{2} = \frac{m\omega^2 x^2}{2} \pm \frac{p_0^2}{2m} \tag{87}$$

$$\sum_{elipsy} = \pi \frac{1}{\omega} \sqrt{\frac{2E}{m}} \cdot \sqrt{2mE} = \frac{2\pi}{\omega} E$$
 (88)

$$\Delta\Gamma = \Sigma_2 - \Sigma_1 = \frac{2\pi}{\omega} \Delta E \tag{89}$$

$$\Delta \tilde{\Gamma} = \frac{\Delta \Gamma}{h} \tag{90}$$

Znormalizowana objętość przestrzeni fazowej

$$X = X(x, p) \tag{91}$$

gdzie X jest obserwablą

$$\langle X \rangle_t = \frac{1}{T\Delta E} \int_E^{E+\Delta E} \int_0^T X(t, E) dt dE$$
 (92)

gdzie

$$x = x(t, E), p = p(t, E)$$

$$(93)$$

$$x = \sqrt{\frac{2E}{m\omega^2}} sin(\omega t) \tag{94}$$

$$p = \sqrt{2Em}cos(\omega t) \tag{95}$$

Chcemy wymienić zmienne $(E,t) \longrightarrow (x,p)$

$$y = \begin{vmatrix} \frac{\partial x}{\partial t} & \frac{\partial x}{\partial E} \\ \frac{\partial p}{\partial t} & \frac{\partial p}{\partial E} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \sqrt{\frac{2E}{m\omega^2}}\omega\cos(\omega t) & \sqrt{\frac{1}{2Em\omega^2}}\sin(\omega t) \\ -\sqrt{2Em}\omega\sin(\omega t) & \sqrt{\frac{m}{2E}}\cos(\omega t) \end{vmatrix} = 1$$
(96)

$$\langle X \rangle_t = \frac{\omega}{2\pi} \cdot \frac{1}{\Delta E} \int \int X(x, p) \cdot \underbrace{1}_{Jakobian} \cdot dx dp$$
 (97)

Całkujemy po "obwarzanku".

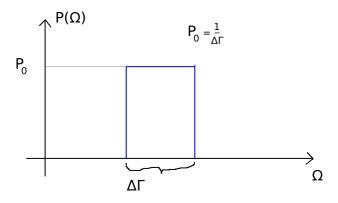
$$\Delta\Gamma = \frac{2\pi}{\omega h} \Delta E \tag{98}$$

Co wynika z poprzednich rozważań.

$$\langle X \rangle_t = \frac{1}{h\Delta\Gamma} \int \int X(x,p) dx dp = \frac{1}{\Delta\Gamma} \int \int X(x,p) \frac{dx dp}{h}$$
 (99)

$$P(x,p) = \frac{1}{\Lambda \Gamma} = P(\Omega) \tag{100}$$

$$S = k_B ln(\Delta \Gamma) = -k_B ln(P_0) \tag{101}$$

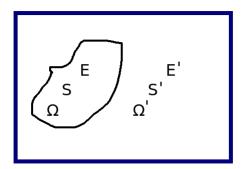

Rysunek 16: Przestrzeń fazowa

Zespół kanoniczny

$$uklad + termostat = naduklad izolowany$$
 (102)

$$E \ll E' \tag{103}$$

Rysunek 17: Zespół kanoniczny

$$E + E' = E_t$$

$$S + S' = S_t$$
t - total (104)

$$P(\Omega, \Omega') = \frac{1}{\Delta \Gamma_t} \tag{105}$$

$$P(\Omega) \Delta\Gamma'(E') = exp(\frac{S'}{k_B}) =$$

$$= exp(\frac{S'(E')}{k_B}) = exp(\frac{S'(E_t - E)}{k_B}) = \left\langle S'(E_t) + \frac{\partial S'}{\partial E'} dE \right\rangle =$$

$$= exp\left\lceil \frac{1}{k_B} \left(S'(E_t) - \frac{E}{T} \right) \right\rceil = \frac{1}{2} exp\left\lceil \frac{-E}{k_B T} \right\rceil$$
(106)

8 Wykład 8

$$P(\Omega) = \frac{1}{Z} e^{-\beta E(\Omega)} i \beta = \frac{1}{k_B T}$$
 (107)

Gdzie Z to suma stanów (suma statystyczna). Aby obliczyć znależy:

$$\int e^{-\beta E} d\Omega = z \text{ lub } \sum_{\Omega} e^{-\beta E} = z$$
 (108)

$$z = z(\Omega) \tag{109}$$

$$U=< E> = \sum_{\Omega} E(\Omega) P(\Omega) = \frac{1}{Z} \sum_{\Omega} E(\Omega) e^{-\beta E(\Omega)} =$$

$$= \frac{-1}{z} \frac{\partial}{\partial \beta} \sum_{\underline{\Omega}} e^{-\beta E(\Omega)} = -\frac{1}{z} \cdot z' = -\frac{\partial}{\partial \beta} \lceil \ln(z) \rceil$$
 (110)

$$S = k_B ln(\Delta \Gamma) = -k_B ln(P_0) \tag{111}$$

gdzie $P_0 = \frac{1}{\Delta \Gamma}$ - rozkład mikrokanoniczny

$$S = -k_B \int P(\Omega) ln \lceil P(\Omega) \rceil d\Omega \tag{112}$$

Postulat: obliczone S w (111) sprawdza się dla każdego rozkładu.

$$S = -k_B < ln\lceil P(\Omega) \rceil > \tag{113}$$

$$S = -k_B < -ln(z) - \beta E(\beta) > = k_B ln(z) + \frac{k_B}{k_B T} < E(\Omega) > = k_B ln(z) + \frac{U}{T}$$
(114)

$$F = U - TS = U - T(k_B ln(Z) + \frac{U}{T}) = -k_B T ln(z) \Rightarrow z = e^{-\beta F}$$
 (115)

Zespół kanoniczny jest w przybliżeniu zespołem mikrokanonicznym.

$$\frac{\partial E}{\langle E \rangle} \xrightarrow[N \Rightarrow \infty]{} 0 \text{ i } \frac{\partial E}{\langle E \rangle} \frac{1}{\sqrt{N}} \text{ i } \delta E \text{ to fluktuacje energii}$$
 (116)

Dowód:

$$\begin{split} \sigma_E^2 &= \sigma^2 = <(E-U)^2> = < E^2> - < E>^2 = << E> = -\frac{\partial}{\partial\beta}ln(z)> = \\ &= \sum_{\Omega} E^2(\Omega) \cdot \frac{1}{z} e^{-\beta E} - \lceil \frac{\partial}{\partial\beta}ln(z)\rceil^2 = \frac{1}{z} \frac{\partial^2}{\partial\beta^2} \sum_{\Omega} e^{-\beta E} - \lceil \frac{\partial}{\partial\beta}ln(z)\rceil^2 = \\ &= \frac{z''}{z} - (\frac{z'}{z})^2 = \frac{zz'' - (z')^2}{z^2} = (\frac{z'}{z})' = -\frac{\partial}{\partial\beta}U \end{split}$$

$$\sigma^2 = -\left(\frac{\partial U}{\partial T}\right)_V \cdot \frac{\partial T}{\partial \beta} = C_V \cdot k_B T^2 = (k_B T) \cdot T c_V \sim N \tag{118}$$

$$\sigma^2 \sim N \Rightarrow \sigma \sim \sqrt{N} \tag{119}$$

$$\frac{\sigma}{E} \sim \frac{1}{\sqrt{N}} \xrightarrow[N \to \infty]{} 0 \text{ cnd.}$$
 (120)

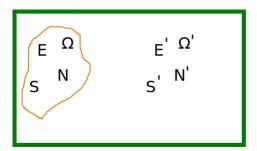
Jeżeli mamy układ nieoddziałujący to:

$$E = E_1 + E_2 + \dots + E_N \tag{121}$$

$$e^{-\beta E} = e^{-\beta E_1} \cdot e^{-\beta E_2} \cdot \dots \cdot e^{-\beta E_N} \tag{122}$$

$$z = \sum_{\Omega_1} \sum_{\Omega_2} ... \sum_{\Omega_N} e^{-\beta E} = Z_1 \cdot Z_2 \cdot ... Z_N$$
 (123)

Powyżej: multiplikatywność sumy statystycznej.

Rysunek 18: Wielki rozkład kanoniczny

Wielki rozkład kanoniczny (makrokanoniczny)

$$N + N' = N_t$$
, $S + S' = S_t$, $E + E' = E_t$ (124)
 $P(\Omega, N) \sim \Delta \Gamma' = exp \lceil \frac{S'}{k_B} \rceil = exp \lceil \frac{S'(E', N')}{k_B} \rceil =$

$$= exp \lceil S'(E', N') \frac{1}{k_B} S'(E_t - E, N_t - N) \rceil =$$

$$= exp \lceil \frac{1}{k_B} (S'(E_t, N_t) + (-E) \frac{\partial S'}{\partial t'} + (-N) \frac{\partial S'}{\partial N'} \rceil =$$
(125)

$$= \langle dS = \frac{dU - \mu dN}{T} \rangle = exp \left[C + \frac{1}{k_B} \left(\frac{N\mu}{T} - \frac{E}{T} \right) \right]$$

$$P(\Omega, N) = \frac{1}{\dot{z}} e^{-\beta(E - \mu N)}$$
(126)

Gdzie \dot{z} to wielka suma statystyczna.

$$\dot{z} = \sum_{Z} \sum_{\Omega_N} e^{-\beta(E - \mu N)} \tag{127}$$

$$\dot{z}_{12} = \dot{z}_1 \cdot \dot{z}_2 \tag{128}$$

$$< N > = \sum_{Z} \sum_{\Omega_{N}} P(\Omega_{N}, N) \cdot N =$$

$$=\sum_{Z}\sum_{\Omega_{N}}\frac{1}{\dot{z}}e^{-\beta(E-\mu N)}=\tag{129}$$

$$\frac{1}{\dot{z}} \sum_Z \sum_{\Omega_N} \frac{1}{\beta} \frac{\partial}{\partial \mu} e^{-\beta (E_N - \mu N)} = k_B T \frac{\partial}{\partial \mu} \lceil \ln(\dot{z}) \rceil$$

9 Wykład 9

Dla wielkiego rozkładu kanonicznego:

$$S = -k_B < ln(P) > \tag{130}$$

$$P(\Omega_N, N) = \frac{1}{\dot{Z}} e^{-\beta(E(\Omega) - \mu N)}$$
(131)

$$S = -k_B [-ln(\dot{z}) - \langle \beta(E - \mu N) \rangle] = k_B ln(\dot{z}) + \frac{1}{T} (\langle E \rangle - \mu \langle N \rangle) =$$

$$k_B ln(\dot{z}) + \frac{U}{T} - \frac{\mu}{T} < N > \tag{132}$$

$$F = U - TS = U - T(k_B \ln(\dot{z}) + \frac{U}{T} - \frac{\mu}{T} < N >) = -k_B T \ln(\dot{z}) + \mu < N > (133)$$

$$G = \mu < N > \tag{134}$$

(134) wynika z definicji.

$$F = G - k_B T \ln(\dot{z}) \tag{135}$$

(135) wynika z przyrównania (134)

$$G = F + pV \tag{136}$$

(136 z definicji)

$$F = F + pV - k_B ln(\dot{z}) \tag{137}$$

$$pV = k_B T ln(\dot{z}) \tag{138}$$

(138) to równianie stanu.

Przykład: układ oscylatorów

$$H_i = \frac{kx_i^2}{2} + \frac{p_i^2}{2m} \tag{139}$$

$$H = \sum_{i=1}^{N} H_i \tag{140}$$

Zakładamy że k i m są takie same.

$$z_N = (z_1)^N \tag{141}$$

$$z_1 = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\beta(\frac{kx^2}{2} + \frac{p^2}{2m})} dx dp =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} exp \left\lceil -\beta \cdot \frac{kx^2}{2} dx \right\rceil \cdot \int_{-\infty}^{\infty} exp \left\lceil -\beta \cdot \frac{p^2}{2m} dp \right\rceil = \tag{142}$$

$$\langle \int_{-\infty}^{\infty} e^{-ax^2} dx = \sqrt{\frac{\pi}{a}} \rangle = \sqrt{\frac{\pi}{\frac{k\beta}{2}}} \cdot \sqrt{\frac{\pi}{\frac{\beta}{2m}}} = 2\pi k_B T \sqrt{\frac{m}{k}}$$

$$Z_N = (2\pi k_B T)^N (\frac{m}{k})^{\frac{N}{2}} = A\beta^{-N}$$
, A = const (143)

$$U = -\frac{\partial}{\partial \beta} \ln(z) = -\frac{\partial}{\partial \beta} \lceil \ln(A) - N \ln(\beta) \rceil = \frac{N}{\beta} = k_B T \cdot N$$
 (144)

Dla układu trójwymiarowego $U=k_BT\cdot 3N$ ciepło właściwe:

$$C_V = \left(\frac{dU}{dT}\right)_V = 3N \cdot k_B \tag{145}$$

Rozkład Boltzmanna

$$P(\Omega(E)) \sim e^{-\beta E(\Omega)} = \langle E = \frac{p^2}{2m} + mgz , V(\vec{r}) \text{ to potencjał} \Rightarrow P(\vec{r}) \sim e^{-\beta V(\vec{r})}$$
 (146)

Szczególnym przypadkiem jest rozkład barometryczny.

$$p(z) \sim exp\lceil \frac{-mgz}{k_BT} \rceil$$
 (147)

$$pV = nRT \Rightarrow p = (\frac{N}{V})^p RT(z)$$
 (148)

Rozkład Boltzmanna - Maxwella

$$P(\vec{v}) \sim exp \left\lceil \frac{-m\vec{v}^2}{2k_B T} \right\rceil \tag{149}$$

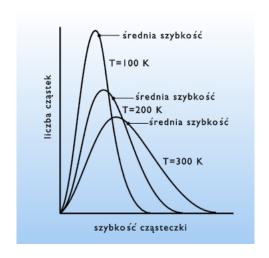
(149) - chcemy uzyskać P(|v|)

$$dv_x dv_y dv_z = J \cdot d\Theta d\phi d|\vec{v}| \tag{150}$$

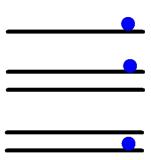
$$J = |\vec{v}|^2 sin(\Theta) \tag{151}$$

$$P(|\vec{v}|) \sim |\vec{v}|^2 exp \lceil \frac{-m|\vec{v}|^2}{2k_B T} \rceil$$
 (152)

$$\frac{m|\vec{v}|^2}{2} \sim k_B T \tag{153}$$

Rysunek 19: Rozkłady Boltzmanna dla różnych temperatur

Rysunek 20: Fermiony: maksymalnie jeden fermion na danym poziomie

10 Wykład 10

Gazy kwantowe (brak oddziaływań między nimi)

Fermiony, czyli cząstki o spinie połówkowym podlegają rozkładowi Fermiego-Diraca oraz zakazowi Pauliego.

$$N_i = 0, 1 \tag{154}$$

Przykłady: elektron, pozyton, neutron, neutrino.

Bozony, czyli cząstki o spinie całkowitym podlegają rozkładowi **Bosego** - **Einsteina** oraz nie podlegają zakazowi Pauliego.

$$N_i = 1, 2, 3... (155)$$

Przykłady: fotony, fonony, magnony, plazmony.

Przy odpowiedniej temperaturze elektrony, czyli fermiony tworzą bozon - ${\bf parę~Coopera}.$

Rozkład Fermiego-Diraca

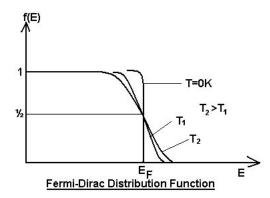
$$\langle N \rangle = \sum_{\alpha} \langle N_{\alpha} \rangle$$
 (156)

Gdzie < N > to średnia liczba cząstek w rozkładzie kanonicznym a poziomy α są niezależne.

$$\langle N_{\alpha} \rangle = \frac{1}{\beta} \frac{\partial}{\partial \mu} ln \lceil \dot{Z} \rceil$$
 (157)

$$\dot{Z}_{\alpha} = \sum_{N_{\alpha}=0}^{1} e^{-\beta(N_{\alpha}E_{\alpha} - \mu N_{\alpha})} = 1 + e^{-\beta(E_{\alpha} - \mu)}$$
(158)

$$\langle N_{\alpha} \rangle = \frac{1}{\beta} \frac{\partial}{\partial \mu} (\dot{Z}) \cdot \frac{1}{\dot{Z}} = \frac{1}{\beta} \frac{\beta e^{-\beta(E_{\alpha} - \mu)}}{1 + e^{-\beta(E_{\alpha} - \mu)}} = \frac{1}{1 + e^{\beta(E_{\alpha} - \mu)}} = f_{FD}$$
 (159)

Rysunek 21: Rozkład Fermiego-Diraca: energia dla której średnia liczba cząstek to 1/2 to energia fermiego (E_f) . N=1 dla T=0. Jest to funkcja symetryczna, tzn. $S_1=S_2$, w ogólności $\mu=\mu(T,p)$. Gdy $k_BT<<\mu$ to mamy do czynienia z obszarem niskich temperatur.

Rozkład Bosego-Einsteina

$$\dot{Z}_{\alpha} = \sum_{N_{\alpha}lpha=0}^{\infty} e^{-\beta(N_{\alpha}E_{\alpha} - \mu N_{\alpha})} = \sum_{N_{\alpha}=0}^{\infty} \lceil e^{-\beta(E_{\alpha} - \mu)} \rceil^{N_{\alpha}} = \sum_{N_{\alpha}=0}^{\infty} q^{N_{\alpha}}$$
 (160)

Potencjał chemiczny dla bozonów musi być mniejszy od energii najniższego stanu energetycznego.

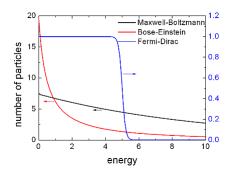
$$q < 1$$
, to $E_{\alpha} > \mu$ (161)

$$\dot{Z}_{\alpha} = \frac{1}{1 - q} = \frac{1}{1 - e^{-\beta(E_{\alpha} - \mu)}} \tag{162}$$

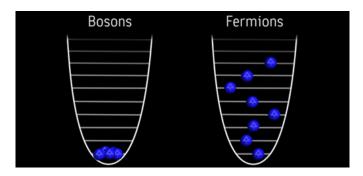
$$\langle N_{\alpha} \rangle = \frac{1}{\beta} \frac{1}{\dot{Z}} \cdot \frac{\partial}{\partial \mu} (\dot{Z}) = \frac{1}{e^{-\beta(E_{\alpha} - \mu)} - 1} = f_{BE}$$
 (163)

Kwantyzacja Borna-Karmana

$$\Psi(x = 0) = \Psi(x + L_x)
\Psi(y = 0) = \Psi(y + L_y)
\Psi(z = 0) = \Psi(z + L_z)
\hat{H} = \frac{\hat{o}^2}{2m} = -\frac{\hbar^2}{2m} \Delta$$
(164)

Rysunek 22: Rozkład Bose'go-Einsteina

Rysunek 23: Gęstość stanów: bozony a fermiony

11 Wykład 11

$$\hat{H}\Psi_{\vec{k}} = E_{\vec{k}}\Psi_{\vec{k}} \text{ i } \hat{H} = \frac{\hat{p}^2}{2m} = -\frac{\hbar^2}{2m}\Delta$$
 (165)

Powyżej: równianie na cząstkę posiadającą tylko energię kinetyczną.

$$\Psi_{\vec{k}}(\vec{r}) = \frac{1}{\sqrt{V}} e^{i\vec{k}\vec{r}} \tag{166}$$

$$\Delta e^{\lceil i\vec{k}\vec{r} \rceil} = -\vec{k}^2 e^{\lceil i\vec{k}\vec{r} \rceil} \tag{167}$$

$$H_{\vec{k}}\Psi_{\vec{k}}(\vec{r}) = \frac{\hbar^2 \vec{k}^2}{2m} \Psi_{\vec{k}}(\vec{r}) \Rightarrow E_k = \frac{\hbar^2 \vec{k}^2}{2m} \text{ gdzie } \vec{p} = \hbar \vec{k}$$
 (168)

Wykorzystując warunki Borna-Karmana:

$$e^{ik_x x} = e^{ik_x(x+L_x)} \tag{169}$$

$$e^{ik_x L_x} = 1 \Rightarrow k_x L_x = 2n\pi \tag{170}$$

$$k_x = \frac{2n\pi}{L_x}; k_y = \frac{2n\pi}{L_y}; k_z = \frac{2n\pi}{L_z}$$
 (171)

$$\vec{k} = 2\pi = \left\lceil \frac{n_x}{L_x}; \frac{n_y}{L_y}; \frac{n_z}{L_z} \right\rceil \tag{172}$$

Jeden stan kwantowy przypada na objętość:

$$\Delta x \Delta y \Delta z = \frac{(2\pi)^3}{L_x L_y L_z} = \frac{(2\pi)^3}{V}$$
(173)

$$s = 0, \frac{1}{2}, 1, \frac{3}{2}... \tag{174}$$

Powyżej (174): spin. Możliwe orientacje spinu: 2s + 1.

Ile jest takich stanów kwantowych, gdzie

$$E < E_{\vec{k}} = \frac{\vec{k}\hbar^2}{2m} \tag{175}$$

$$\Omega = \frac{\frac{4}{3}\pi |\vec{k}|^3}{\frac{(2\pi)^3}{V}}(2s+1) = \frac{4}{3} \cdot \frac{V\pi}{(2\pi)^3}(2s+1) \cdot (\frac{\sqrt{2mE_{\vec{k}}}}{\hbar})^3$$
 (176)

$$\Omega \sim E_k^{\frac{3}{2}} \tag{177}$$

Gęstość stanów (178):

$$P(E) = \frac{\partial \Omega}{\partial E} = AE^{\frac{1}{2}} \Rightarrow P(E) \sim E^{\frac{1}{2}}$$
 (178)

Gestość stanów dla dowolnego wymiaru (179):

$$P(E) = \frac{\partial \Omega}{\partial E} \sim \frac{\partial \lceil (E^{\frac{1}{2}})^D \rceil}{\partial E}$$
 (179)

11.1 Termodynamika gazu elektronowego

$$N = \int_{0}^{\infty} f_{FD}(\varepsilon)g(\varepsilon)d\varepsilon \tag{180}$$

Powyżej: warunek inwentaryzacji.

Dla temperatury T > 0K:

$$N_0 = \int_0^\mu 1 \cdot A\sqrt{\varepsilon} d\varepsilon = \frac{2}{3} A\mu_0 \tag{181}$$

$$\mu_0 = (\frac{N}{A} \cdot \frac{3}{2})^{\frac{2}{3}} \sim C^{\frac{2}{3}} \text{ gdzie } C = \frac{N}{V} \text{ to gęstość}$$
 (182)

Porównując metale i półprzewodniki:

$$C_{\text{met}} >> C_{\text{pół}} \text{ oraz } \mu_{\text{met}} >> \mu_{\text{pół}} \text{ dla temperatury } T > 0K$$
 (183)

$$N = \int_0^\infty \frac{A\sqrt{\varepsilon}d\varepsilon}{e^{\lceil \beta(\varepsilon-\mu)+1 \rceil}} = V \cdot h(T,\mu)$$
 (184)

Tu było napisane wyprowadzić dla tego powyżej.

$$\mu(T) = \mu_0 \left(1 - \frac{\pi^2}{12} \left(\frac{k_B T}{\mu_0}\right)^2\right) \tag{185}$$

Dla metali rozmycie jest małe - przypadek kwantowy, a dla półprzewodników rozmycie jest duże - rozkład Boltzmanna. Wzór $\frac{k_BT}{\mu_0}$ określa rozmycie schodka.

$$U = \langle E \rangle = \int_{0}^{\infty} f_{FD}(\varepsilon)g(\varepsilon)\varepsilon d\varepsilon \tag{186}$$

Powyżej: średnia energia.

Dla temperatury T = OK

$$U_0 = \int_0^{\mu} A\sqrt{\varepsilon}\varepsilon d\varepsilon = \frac{2}{5}A\mu_0^{\frac{5}{2}} = \mu_0 A\mu_0^{\frac{3}{2}} \cdot \frac{2}{5} = \frac{3}{5}N\mu_0$$
 (187)

$$\frac{3}{5}\mu_0 = \frac{N_0}{N} \tag{188}$$

$$\mu = -\frac{\hbar^2 k_F^2}{2m} \text{ gdzie } k_F \text{ to promień kuli Fermiego}$$
 (189)

Powierzchnia fermiego dla elektronów w krysztale nie jest sferą.